

عنوان مقاله:

مقایسه فیتوشیمیایی اسانس در اکوتیپ های مختلف گیاه دارویی *Teucrium polium* subsp. *polium* در استان فارس

محل انتشار:

مجله اکوفیتوشیمی گیاهان دارویی، دوره 7، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

وحید روشن - هیئت علمی بخش منابع طبیعی- مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی فارس- سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی

فرانه زارعیان - کارشناس ارشد شیمی تجزیه، بخش منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی فارس، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، شیراز، ایران

عاطفه بهمن زادگان جهرمی - کارشناس ارشد فیتوشیمی، بخش منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی فارس، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، شیراز، ایران

احمد حاتمی - کارشناس ارشد گیاه شناسی، بخش منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی فارس، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

مریم نخودی گیاهی است بومی ایران که در طب سنتی مورد استفاده قرار می گیرد. پژوهشی به منظور مقایسه کمیت و کیفیت مواد موثره اسانس *Teucrium polium* subsp. *Polium* در هفت منطقه مختلف استان فارس با محدوده ارتفاعی ۸۰۰ تا ۲۵۰۰ به اجرا درآمد. سرشاخه های گلدار و هوایی نمونه ها بعد از خشک شدن، به روش تقطیر با آب (طرح کلونجر) اسانس گیری و سپس ترکیبات اسانس با دستگاه های GC و MS/GC شناسایی شدند. نتایج نشان داد مهمترین ترکیبات اسانس در رویشگاههای مختلف متغیر بوده و به ترتیب در این هفت منطقه عبارتند از: ژرماکرن-دی (۷/۶ - ۶/۲۲ درصد)، بی-سیکلوترماکرن (۴/۴ - ۱/۱۵ درصد)، آلفا-پینن (۸/۰ - ۶/۱۶ درصد)، بتا-پینن (۸/۰ - ۲/۹ درصد)، میریسن (۷/۱ - ۵/۹ درصد) و ای-کاریوفیلن (۲/۴ - ۹/۱۳ درصد). مقایسه ترکیبات عمده اسانس هانشان داد که اکوتیپ هایی که از مناطقی با ارتفاع بالاتر جمع آوری شده بودند، نسبت سزکوئی ترین های اسانس بیشتر از مونوترپن های آن بود. نتایج حاصل از آنالیز داده های مربوط به ترکیبات اصلی اسانس، با نرم افزار Minitab به تشخیص ۳ گروه متمایز منجر شد که نشان دهنده وجود تنوع فیتوشیمیایی درون گونه ای در این گیاه است.

کلمات کلیدی:

اسانس، اکوتیپ، ژرماکرن-دی، فارس، مریم نخودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1296660>

